

ВРЛО БРЗО СЕ МОЖЕ ПРЕПОЗНАТИ ДЕТЕ КОЈЕ НЕМА ГРАНИЦА КОД КУЋЕ!!!

Не, не ради се нужно о викању, непослушности, агресији...

Понекад је недостатак јасних граница много суптилнији:

- Дете стално прати реакцију одраслог-уместо да буде потпуно уроњено у игру, оно стално гледа - Хоће ли мама то дозволити? Хоће ли се предомислити? Шта ако питам другачијим тоном?

Као да непрестано проверава где је граница данас и колико је она генерално стабилна.

- Свака ситница се претвара у преговор - још два минута цртани, још један цртани, може ли данас бити другачије? Не нужно зато што су та два минута детету потребна. Понекад једноставно већ зна, ако настави да прича и да тражи, одлука одрасле особе понекад се промени. Па зашто не покушати поново?
- Са другим особама у кући дете може бити потпуно другачије, они ће се дивити како је миран. Волели би да им објасните шта се дешава након што их испратите и дете опет остане само са вама.

Овај контраст сам по себи је нормалан и може имати много узрока.

Али ако се дете стално свађа дословно око свега код куће, то је разлог да се погледа колико му је јасна структура дома: где је могуће разговарати, а где је одлуку већ донела одрасла особа.

- Веома је тешко да одустане када ствари не иду како је дете желело. Један од начина да се то научи јесте да се више пута проживи то искуство у присуству стабилне одрасле особе.

“Заиста ми се не свиђа, али одлука остаје иста. И успео сам то да преживим.”

- Веома је тешко бити у близини детета, јер одрасла особа мора константно цео дан да преиспитује правила-Да ли је речено НЕ или поново почињемо преговоре?

Када не постоји јасна структура, и дете и родитељ је морају стално изнова стварати. Ово је јако исцрпљујуће за обоје.

Ево шта је важно-ОВО ДЕТЕ НИЈЕ РАЗМАЖЕНО НИТИ МАНИПУЛАТИВНО. Дете се једноставно прилагођава систему у коме живи. Ако се правила стално мењају, дете ће их стално тестирати.

Дете је, заправо, много смиреније када је одрасла особа у близини јасна. Тада дете мисли-Он ме чује, толерише моја осећања и истовремено остаје сигуран.

Што пре дете почне стицати искуство са одрживим одлукама одраслих, то ће имати више прилика да научи

- Да издржи НЕ
- Да доживи разочарење и преживи
- Да преговара тамо где је договор могућ
- Прихвати да се не може у животу све променити протествовањем

**ДЕТЕТУ НЕ ТРЕБА МАЊЕ ЉУБАВИ, ТРЕБА МУ ЉУБАВ НА КОЈУ СЕ МОЖЕ
ОСЛОНИТИ.**